

Unitatea tineretului

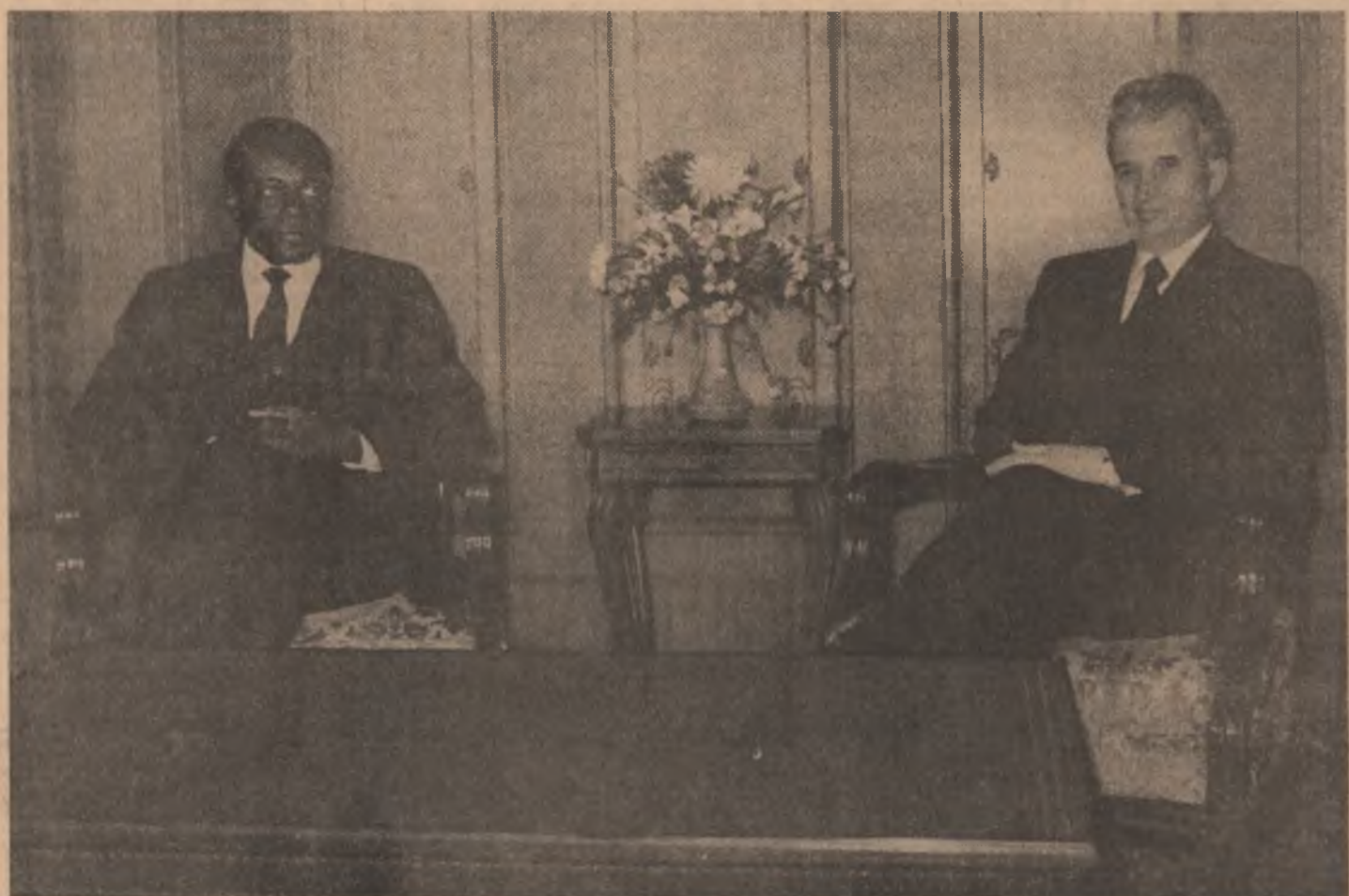
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XL,
SERIA II,
Nr. 10 843
6 PAGINI
50 BANI
LUNI
9 APRILIE
1984

Într-o atmosferă de cordialitate, prietenie și înțelegere reciprocă, simbătă au continuat

CONVORBIRILE OFICIALE DINTRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ȘI TOVARĂȘUL JOSE EDUARDO DOS SANTOS

La Palatul Consiliului de Stat au continuat, simbătă 7 aprilie, convorbirile oficiale între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Jose Eduardo dos Santos, președintele M.P.L.A. — Partidul Muncii, președintele Republicii Populare Angola.

Convorbiri oficiale între tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Jose Eduardo dos Santos.

Anul 40 al libertății noastre

BRĂILA —

O ZI DE PRIMĂVARĂ

• Tineretea... • ...Unui oraș vechi • Embleme industriale (pagina a 3-a)

LECȚIA SPIRITULUI MUNCITORESC

Întreprinderea „Steaua Roșie” din București, este vechi, dacă ne gândim că în 1977 s-au împlinit 100 de ani de la înființarea ei. O întreprindere cu un puternic detașament muncitoresc care s-a format aici de-a lungul timpului. Au fost încadrăți tineri din Capitală, dar și din alte localități. Li s-au creat toate condițiile pentru a rămâne aici, pentru a se stabili, pentru a învăța o meserie.

de astăzi li trece prin propriile sale amintiri și ni-i dezvăluie, nu numai noul dar și tinerii unde este maistrul, ca pe o lecție de disciplină și conștiință muncitorească. Încerc să invoc câteva mărturisiri de credință ale unui om, rezultate din experiența sa de viață pentru care aceasta a fost — ni se spune — trăire cotidiană în numele unui ideal de muncă. Iar ceea ce cere în prezent, în primul rând generațiilor mai tinere, e tocmai o responsabilitate lucidă față de muncă. Un om care s-a trezit la o vîrstă destul de înaintată și-a ilustrat din plin acele modeste fapte ale muncii sale prin exemplul hărniciei. Un drum parcurs de la ucenicul de 14 ani pînă la maestrul principal de utilaje hidraulice. Lucrează într-o secție de mare producție și precizie, foarte bine utilată. Pășinele sunt strungurile păstrate de la patron. Secțiile s-au mărit, numărul utilajelor a crescut, sarcinile sînt complexe. Avem pe atunci 26 de ani, își amintește Ghiță Vasile. După naționalizare, mergeam nu o dată la țară, reparam plugurile și uneltele oamenilor, necesare agriculturii, la Perieți și Cosimbești, în Ialomița. Ne așteptau jărani, și-ntr-un caz și-a celi-lăi, ca pe niște prieteni, ca pe niște frați. Un veritabil ideal de muncă nu se poate împlini fără efortul zilnic, bine structurat. Un om pentru care munca a însemnat cauza vieții de fiecare zi.

Dar munca, am mai putea adăuga, și o facem nu numai în cazul muncitorului cu care am stat de vorbă, este și postura sigură după care recunoaște oamenii devotați unor mari idealuri. Se pune problema ca în întreprindere să-și schimbe profi-lul, continuă strungarul Ghiță Vasile, ca se afla în centrul orașului iar utilajele ocupau străzile. Urma să ne dezvoltăm pe verticală. Trecerea de la o formă de lucru la alta nu a fost ușoară. Utilajele de construc-

CRONICĂ DE ÎNTRECERE

Constructorii și montajii de pe santierul Hidrocentralei Riu Mare — Retezat au obținut realizări importante față de graficele planului la zi. Astfel, în activitatea de construcții-montaj ei au înregistrat un spor de producție de aproape 6 milioane lei materializat în depășirea avansamentelor — stabilite la strângerea și betonarea galeriilor, depunerea de anrocamente în corpul barajului precum și la executarea lucrărilor de asamblare a hidroagregatelor. Prin utilizarea la capacitatea maximă și menținerea în permanență stare de funcționare a mașinilor de forat în secțiune plină, la aducțiunea principală au fost săpați, în cursul acestui an, cu mijloace mecanizate, peste 700 metri liniari de galerie — adică de două ori mai mult decît în perioada similară a anului trecut — iar pe tronșoanele în care lucrarea s-a efectuat după metodele clasice, vitezele de înșirare au fost în medie cu 10—20 metri pe lună superioare celor planificate.

Importante forțe ale constructorilor sînt mobilizate, de asemenea, la betonarea galeriilor. La unul dintre tronșoane, Castel — Valea Jurii, operațiunea se află în curs de finalizare, iar la altul, Priza — Nețis, au fost betonat într-un timp record aproape 1 000 metri liniari de galerie, toate instalațiile de betonare funcționînd peste parametrii proiectați.

Antrenați în întrecerea socialistă ce se desfășoară sub semnul celor două mari evenimente ale acestui an — a 40-a aniversare a zilei de 23 August și Congresul al XIII-lea al partidului, lucrătorii din cooperarea de producție, achiziții și desfășurare a mărfurilor obțin noi succese în muncă. În perioada care a trecut din acest an, ei au realizat o producție-marfă, suplimentară sarcinilor de plan, în valoare de circa 26 milioane lei, iar la livrările la fondul de stat, planul a fost îndeplinit în proporție de 109,6 la sută, față de aceeași perioadă a anului trecut obținîndu-se o depășire de 40 milioane lei. Și la livrările de mărfuri către fon-

dul pietei au fost înregistrate realizări stuporante cu peste 61 milioane lei în intervalul de timp corespunzător din anul trecut. Printre uniunile cooperatiste care s-au situat în fruntea întrecerii menționăm pe cele din județele Bihor, Botoșani, Caraș-Severin, Cluj, Maramureș, precum și unitățile din Sectorul agricol Ilfov.

Oamenii muncii de la vetrele cu foc nestins din cetatea nr. 1 a metalului românesc — Combinatul siderurgic de la Galați — înseru noi și semnificative realizări în producție. Astfel, în cele 9 zile care au trecut din această lună, colectivul Otelăriei nr. 1 cu convertizoare de pe platforma siderurgică a reușit să elaboreze suplimentar peste 5 000 tone oțel de bună calitate destinat în principal turnării bramelor pentru laminatoarele combinatului. Succese remarcabile au mai înregistrat, în perioada menționată, colectivele Secției de turnare continuă nr. 1 din uzina otelării și ale Secției zincare, care au obținut peste prevederile de plan 1 000 tone brame turnate și, respectiv, 400 tone tablă zincată. De notat că sporurile nu sînt obținute în condiții economice — în perioada menționată, o producție suplimentară în valoare de peste 14 milioane lei, precum și importante economii de materii prime, energie și combustibili.

Campania de primăvară

ÎN TOATE UNITĂȚILE AGRICOLE — ACȚIUNI ENERGICE PENTRU INTENSIFICAREA RITMURILOR LA SEMĂNAT!

Conștienți de importanța încheierii însămînțărilor la toate culturile pînă la 15 aprilie în unitățile din sud-vestul țării și pînă la 20 aprilie în celelalte zone, gospodarii ogoarelor și-au intensificat în aceste zile eforturile pentru sporirea vitezelor de lucru, mobilizînd toate capacitățile disponibile. Ca atare, orio semănatului la porumb s-a extins în mai multe unități agricole, concomitent cu finalizarea graficelor la culturile din prima epocă. Trebuie însă subliniat că, pentru respectarea termenelor prevăzute, vitezele zilnice la semănat trebuie să atingă 350—380 mii ha. În același timp nu trebuie să se admită nici un rabat de la calitatea lucrărilor, respectîndu-se riguros normele de densitate. Simbătă și duminică au fost zile intense de lucru pe ogoare, dar nu peste tot s-au realizat graficele de semănat, ceea ce impune ca în zilele următoare să se acționeze și mai energic pentru recuperarea necondiționată a restanțelor. Pentru aceasta este necesar:

- Ziua și noaptea să se acționeze la pregătirea terenului pentru a se crea front de lucru semănătorilor;
- Toate materialele necesare desfășurării lucrărilor să se asigure la cap de tarla pentru a nu se pierde timp prelungit la aprovizionarea și încărcarea mașinilor;
- Intervalul de lumină al zilei să fie folosit cu maximă eficiență pentru însămînțări, urmărindu-se pe fiecare utilaj îndeplinirea graficelor de lucru.

TINERI DE PE OGOARE!

Săptămîna aceasta este hotărîtoare pentru încheierea cu succes a lucrărilor de semănat din campania de primăvară! Intensificați eforturile zilnice de muncă pentru ca toate culturile să fie însămînțate în termenele stabilite și în condiții superioare de calitate!

- Exigență și responsabilitate la toate acțiunile de sezon
 - Atenție sporită pentru respectarea normelor agrotehnice
 - Fiecare oră bună de lucru — folosită cu maximă eficiență la semănat
- ÎN PAGINA A II-A

Compania Agricoala

Ample acțiuni de muncă, prin mobilizarea tuturor forțelor satului, pentru accelerarea lucrărilor de primăvară

Exigență și responsabilitate la toate acțiunile de sezon

Zilele însoțite au mobilizat sute și sute de mecanizatori și specialiști în cimp, iar lucrările de pregătire a terenului și însămînțările se desfășoară acum pe suprafețe tot mai întinse și în județele Botoșani, Suceava și Iași. Se acționează cu toate mijloacele pentru a se mări zilnic suprafețele însămînțate.

● BOTOȘANI. La cotele celor mai înalte agricole! Acțiunile cu toată răspunderea, ne spune șeful secției S.M.A., se desfășoară Cooperativa agricolă de producție Roman, Enesa Cioca, pentru asigurarea densității optime a plantelor. În cimp ne-a condus inginerul Gheorghe Birliș, șeful fermei de seminte. „Am învățat să numai însămînțăm cu grâul un material valoros poți realiza recolte mari. Efortul nostru de a asigura aceste condiții s-a soldat anul trecut cu livrarea la fondul de stat a 450 tone grâu albit și înmulțirea 1, 70 tone cîneapă, 80 tone mazăre, 60 tone sămînță fasole, 3 tone sfeclă. Acum ne concentrăm pentru accelerarea ritmului de lucru în cimp, unde terenul este bine pregătut, fertilizat atât cu îngrășăminte chimice complexe, cât și cu gunoi de grajd. Avem o însemnătate surprinzătoare — 3 000 hectare la nivelul cooperativelor agricole de producție — și din această cauză căutăm să fim cât mai activi. Avem de semănat 100 de hectare de mazăre, 100 hectare lucernă, 500 hectare sorg, 100 hectare fasole, 100 hectare soia și 210 hectare sfeclă. Toți mecanizatorii noștri sînt la datorie și avem certitudinea că ne vom încadra în graficele de lucru stabilite”. Zona colinară ce caracterizează și terenurile cooperative din Roman își are dificultățile ei în această primăvară. Zăpezile neînformale, bălțile, — cu toate acestea toți membrii cooperativelor, mecanizatorii și specialiștii, ne mărturisesc primarul comunei, Eroul Muncii Socialiste Mihai Birgu, sînt hotărîți să respecte cu strictețe tehnologiile, să aplice hotărîți normele privind densitatea plantelor, a vitezelor de lucru stabilite.

La S.M.A. Cîndești, directorul unității, inginer Alexandru Dumitras, ne precizează un fapt caracteristic întregului colectiv, și anume disciplina muncii. „Am hotărîți să dovedim că putem să facem mai mult în această campanie. Prima noastră a fost îndeplinirea angajamentului de 690 000 lei economii în perioada de reparatii a utilajelor, suma reprezentînd efortul de reconstrucție a pieselor de schimb și autoutilare. În 1972 eram ultimul S.M.A. din județ, acum, de doi ani consecutiv, ocupăm primul

loc. Este un fapt ce ne obligă și sîntem hotărîți să ne menținem în fruntea întrecerii. În această săptămîna se acționează intens la plantarea cartofului, pe 1 948 hectare și la însămînțatul sfecei”.

● SUCEAVA. Griji pentru consumul rațional de combustibili! La S.M.A. Găinești se acționează ferm pentru ca nici un tractor, nici o semănătoare, să nu lucreze sub randament. Mecanizatorul Aurel Dascău, un tânăr aflat printre fruntașii finanței pe țară a Oltimpediei mecanizatorului, tocmai se pregătea să intre în cimp, alături de colegii săi, 25 la număr. Primele suprafețe de cartofi au fost deja plantate. Pe tarlaua Colac se lucrează de zor. Patul germinativ a fost pregătit cu grijă. „Nici un utilaj nu merge în gol. De fapt la noi există o tradiție a economiei de combustibili și uly. Tinerii organizației noastre U.T.C. au revalorificat în această primăvară 310 litri uly ars. Acum ne concentrăm eforturile la realizarea unor lucrări de cea mai bună calitate și mal ales la încadrarea în perioada optimă a însămînțărilor”. Un tânăr și angajamentul său, ca o confirmare a maturității cu care toți tinerii mecanizatori suveniți acționează acum pentru creșterea productivității muncii.

● IAȘI. Valorificarea din plin a timpului preletnic. „Nu se poate intriza nici o oră!” lată un imperativ pe toate fronturile campaniei de primăvară pe care agricultorii ieșeni se străduiesc să-l onoreze prin buna organizare și muncă în fiecare unitate în parte. Intr-un cuvînt mobilizare generală, zi și noapte, la semănat. Volumul de lucrări este mare. Acum, orice oră înostă nu poate avea decât conștiențe negative și irecuperabile, ne spune inginerul șef al C.I.A.S.C. Podu Iloaiei, Gheorghe Roman. Utilizînd agregatele complexe, mecanizatorii noștri realizează în aceste zile un randament sporit de lucru și economii de carburanți”. Insoțit de inginerul Corneliu Serban, directorul stațiunii, am urmat în lucruri formidabile complexe de mașini și tractoare. Atenția deosebită acordată calității și economisirii de carburanți este demă de toată lauda. „Am închis toate robinetele risipei, ne spune directorul unității. Nu mai există scurgeri la tractoare, am eliminat mersul în gol și alimentăm tractoarele la locul de muncă. Desfășurarea întemnatului se face acum respectînd toate tehnologiile și putem deja vorbi de finalizarea acestuia pentru cultura primei epoci”.

CĂTALIN BORDEIANU

DUMINICĂ PE OGOARE

■ Ziua de duminică a fost folosită de mecanizatori, țărani cooperatori, ceilalți locuitori al satelor doljene din plin, reușind să execute lucrări de pregătire a patului germinativ și însămînțări pe circa 20 000 ha. În această zi, de activitate record în cimp, au continuat însămînțările la culturile de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, în pentru ulei, legume, la alte culturi din primele urgențe, în timp ce în numeroase cooperative agricole de producție și întreprinderi de stat din zonele de sud și centrală ale județului s-a extins semănatul porumbului. Concentrări deosebite de mijloace mecanice și de forțe umane s-au înregistrat la Poiana Mare, Dăbuleni, Gîngiova, Valea Stănciului, la Birza, Ca-

lafat, Amărăști, Măceșu, Birca, Băilești, în alte localități doljene. ■ În Mehedinți, duminică a fost o zi de activitate record, cei prezenți în cimp reușind să execute lucrări de pregătire a solului și însămînțări pe mai mult de 7 000 hectare. În numeroase unități din consiliile unite agricole industriale din sud și centrul județului s-a trecut cu forțe sporite la semănatul porumbului și au continuat însămînțările la floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, în pentru ulei și fibră, legume, la alte culturi. Totodată, s-a executat un însemnat volum de lucrări în vii, livezi, precum și la ameliorarea pășunilor și pregătirea sistemelor de irigații, lucrări la care rezultate deosebite au obținut unitățile agricole de stat și cooperatiste din Hi-

nova, Gogoșu, Gruia, Devesel, Sălcia, Vraja, Cioroboreni, Jiana. ■ În județul Gorj s-a lucrat duminică cu un randament superior zilelor anterioare, la pregătirea patului germinativ și la însămînțări, la alte acțiuni specifice actualiei campaniei de primăvară. Prin activitatea desfășurată, mecanizatorii, ceilalți lucrători din agricultura județului au reușit să execute lucrări de pregătire a solului și de însămînțări îndeosebi la culturile furajere, legume, plantați cartofilor de vară și toamnă pe circa 5 000 de hectare. În unele ferme ale cooperativei de producție și întreprinderilor de stat din zonele centrală și de sud ale Gorjului au fost demarate și acțiunile de pregătire a patului germinativ pentru trecerea la semănatul porumbului.

Atenție sporită pentru respectarea normelor agrotehnice

În județul TIMIȘ, la cultura porumbului, avînd o pondere însemnată, grijiile gospodarilor sînt multiplicat de vremea încă rece și ploile care cad cu intermitență. În multe din unitățile agricole, cum ar fi cele din cadrul C.U.A.S.C. Dudești Vechi, Cenei, Suceșul Turcesc și Orșova, s-au fost semănat cu porumb în medii între 120—150 de hectare, iar la Buziaș, Timisoara, Banloc și Mașloc cite 100 de hectare. În cadrul C.U.A.S.C. Varias suprafața semănată este mult mai mare însumînd peste 400 de hectare. Discuții cu președintele C.U.A.S.C.-ului, Cornel Goambes, am reținut: „Noi avem un plan mare, aproape 5 500 hectare. Am pregătît în condiții de bună calitate peste 2 500 hectare. Disponem de 45 sămînțări, care pot realiza, într-o zi însoțită, aproape 800 de hectare. Din păcate, imediat după deplansarea semănatului, în sămînțări trecută, temperatura din sol a scăzut brusc. Acum, cînd vremea este în încălzire, nu putem lucra în condiții bune datorită umezelii de la suprafața solului care nu permite intrarea utilajelor pe tarlale. Am convîngerea, însă că muncind zi și noapte vom putea, cînd vremea va fi mai bună, să recuperăm aceste întirzieri”.

cimp este, așa cum se evidențiază și la C.U.A.S.C. Receaș, un factor determinant în realizarea unor stive sporite de înaltare. Aceasta înseamnă asigurarea în cimp, la locul de semănat, a semînțelor și carburanților, pentru folosirea cu maximă eficiență a timpului. Au fost constituite ateliere de întreținere la capetele tarlajelor pentru a interveni operativ la orice defecțiune apărută. Acolo unde există suprafețe mari de semănat se impune organizarea unor tabere de tractoare, dotate cu agregate multifuncționale, care permit să se execute concomitent trei sau chiar patru operații. De asemenea, prezenta specialiștilor în cimp poate determina păstrarea unei viteze sporite de lucru, urmărirea respectării densității și uniformității semănatului, realizarea regulatului diferent al semînțărilor pe fiecare solă în funcție de hibrizii folosiți. Avînd în vedere condițiile climatiche se recomandă însămînțarea în special a terenurilor cu expunere sudică, cu textură ușoară sau mijlocie, folosind hibrizii din grupa 400. Totuși aceste măsuri pot să contribuie substanțial la efectuarea unor lucrări cu maximă viteză și de calitate, fundamentate pentru obținerea unor producții mari.

GHEORGHE CRIȘAN

ZILE RECORD

1 430 ha de sfeclă de zahăr, 500 ha trifoi în cultură ascunsă, 100 ha mazăre de cîmp, 160 ha rădăcinoase și 30 ha ulyz — aceasta este bilanțul cooperativelor și mecanizatorilor din unitățile aparținătoare de C.U.A.S.C. Sărmasu, județul MUREȘ, care marchează încheierea semănatului culturilor din epoca I. Sînt cifre care vorbesc despre modul în care s-a lucrat aici. Dar, cum se știe, munca pe ogoare nu cunoaște răgaz. Lucrările se supraapun și se succed. — Forțele mecanice, ne informează Simion Suciu, președintele C.U.A.S.C. au fost dirijate la pregătirea terenului și semănatul cîmpei și tinerii culturi ce ocupă aproape 1 000 ha și sîntem pregătiti să declanșăm semănatul porumbului. Peste 1 500 cooperatori sînt antrenati la plantarea cartofilor de toamnă pe ultimele 50 ha din 250 ha planificate. Sfeclă de zahăr este un capitol încheiat și în unitățile din raza consiliilor unionice Iernuț, Band, Tîrnăveni. Aici se semăna ultimele suprafețe de gutii și sfeclă furajeră, cîneapă pentru fuor, se pregătesc patul germinativ pentru porumb. — Urmitele suprafețe destinate sfecei de zahăr, cuprînde între 10—20 ha, se semăna acum în unitățile din zona submontană, aparținătoare C.U.A.S.C. Reghin, Sighisoara, Miercurea Nirăz, Sovata. Aici, cuvîntul de ordine este încheierea grăbnică a semănatului sfecei, a plantării cartofilor și trecerea la semănatul porumbului, lucrare ce trebuie încheiată și pentru care sînt condiții, pînă la 20 aprilie.

MIRCEA BORDA

Fiecare oră bună de lucru — folosită cu maximă eficiență la semănat

Acționînd cu răspundere și operativitate unitățile agricole din județul BIHOIE au reușit să încheie în această dată însămînțarea culturilor de primăvară stabilă în toate zonele județului s-au creat condiții optime pentru încolțirea și dezvoltarea coresponsuzătoare a tuturor plantelor. În momentul de față se acționează cu toate forțele la pregătirea terenului și însămînțarea culturilor din epoca a II-a. Se continuă în ritm susținut plantarea legumelor în cimp și a cartofilor. La cartofi, de exemplu, s-au plantat pînă acum 3 070 ha din programul de 4 222 ha, din care 1 200 ha cartofi de vară și 1 870 ha cartofi de toamnă. La legume suprafețele realizate însumează peste 2 400 ha, în principal rădăcinoase, varză timpurie și ceapă. De asemenea s-au declanșat plantările în cimp la varză de vară, tomate timpurii și ardei. Toate categoriile de lucrări specifice perioadei se încadrează în grafice, zilnice înregistrîndu-se viteze sporite de lucru. Înre unitățile care realizează randamente superioare la semănat se numără cele din C.U.A.S.C. Oradea, Salonta, Cefa și Alesd, la nivelul acestora declanșîndu-se și însămînțările la cîneapă și floarea-soarelui. O atenție deosebită se acordă pregătirii terenului pentru însămînțarea porumbului. Avînd în vedere că temperatura în sol se menține constant la 7—8 grade, în această săptămîna va începe semănatul porumbului. Cu rezerve se înregistrează unitățile din C.U.A.S.C. Tiligăd, Balc și Sudrigiu. Este necesar ca în perioada următoare să se efectueze un examen exigent asupra stadiului efectuatelor lucrărilor de primăvară, astfel încît în cel mai scurt timp să poată fi recuperate întirzierile. Pe total județ lucrările de pregătire a terenului în vederea însămînțărilor din epoca a II-a sînt în avans cu 10 mii ha.

și în C.U.A.S.C. Tinca activitatea cunoscute ritmurii deosebite. În această perioadă se acționează la plantarea cartofilor, fiind realizate 85 ha din cele 115 ha planificate. Realizări semnificative se înregistrează și la cultura plantelor furajere. La trifoliene, de exemplu, programul de 1050 ha a fost depășit cu peste 500 ha. La pregătirea terenului pentru epoca a II-a sînt realizate deja 2 240 ha. Zilnic se acționează cu 60 grupe cu disc și 15 cultivatoare. Intrucît rezerva de umiditate acumulată în sol este coresponsuzătoare, pe măsura creșterii temperaturilor vor fi declanșate lucrările de însămînțare la porumb. Unele întirzieri se sanalizează la efectuarea lucrărilor de fertilizare datorită lipsului de îngrășăminte chimice. În perioada următoare se vor declanșa și lucrările de obcidare.

IOAN GAVRA

Experiența pozitivă — valoare, eficiență, putere de generalizare

La Mina Filipeștii de Pădure PRIMUL LOC ÎN ÎNTECEREA SOCIALISTĂ — RODUL MUNCII EXEMPLARE A FIECĂRUI MINER

Zilele trecute, în sala clubului „Minerul” din Filipeștii de Pădure, am fost martori la un eveniment cu multiple și profunde semnificații în viața și activitatea colectivului de mînieri din Filipeștii de Pădure. Pentru a doua oară consecutiv, Minei Filipeștii de Pădure i s-au decernat drapelul și diploma de frumusețe ramurii, pentru locul ocupat în întrecerea socialistă din anul 1983. Desigur, este foarte greu să ajungi în fruntea întrecerii și mult mai greu să te menții pe primul loc. Minerii din Filipești au reușit însă această performanță doi ani la rînd și sînt hotărîți ca nici în 1984 să nu cedeze poziția cucerită cu atîtea eforturi. Da, pentru că înregistrarea în 1983 a unui

plus de producție fizică cifrată la 62 000 tone cărbune, reducerea cheltuielilor materiale la 1 000 lei producție marfă cu 8,9 lei și a costului pe tonă de cărbune cu 27 lei, productivitatea muncii pe fiecare persoană fiind superioară cu 17 267 lei prevederilor de plan sînt realizări de excepție, rod al unei munci exemplare, al unei experiențe acumulate de minerii din Filipești, o experiență valoroasă ce merită a fi cunoscută și preluată și de alte colective. O experiență ce se îmbogățește cu noi elemente și în acest an, realizările din primul trimestru confirmînd hotărîrea minerilor de aici de a se menține în fruntea întrecerii socialiste, pentru a da țării tot mai mult cărbune.

secretarul comitetului de partid, se poate vorbi, în primul rînd, de o interesantă expunere în ceea ce privește folosirea capacităților de producție și extinderea mecanizării. De reținut este că, în prezent, mecanizarea deține un procent de 68,2 la sută, față de numai 52,45 la sută cîi era la începutul cîncinului actual. Și tot de experiență se poate vorbi legat de calificarea și perfecționarea personalului muncitor și îmbunătățirea calității producției, alte probleme de bază aflate în centrul atenției acestui colectiv muncitoresc fruntas.

Pentru că am amînit de atenția ce se acordă aici calității cărbunelui livrat la termocentrale, aspect de maximă importanță pentru creșterea eficienței economice a întregii activități, vom nota un fapt ilustrativ: în anul 1983, numai pentru calitatea superioară a cărbunelui suplimentar livrat la Termocentralei Doicești s-au primit bonificații la preț de livrare în valoare de peste 300 000 lei. La Filipeștii de Pădure, așa cum ne mărturisesc șefii de brigadă Nicolae Moraru, Nedeleu Pirvu și Ion Orbu, se urmărește, zi de zi, calitatea cărbunelui în sensul creșterii puterii calorifice. Cum? Prin alegerea stărilor vizibile la locul de muncă, în stațiile de sortare și la microcarieră, cu rînduirea stratului de cărbune de pămînt, controlul riguros pe fiecare schimb al respectării indicatorilor de calitate și adoptarea unor măsuri severe,

TRIMESTRUL I 1984 — ÎN CIFRE SEMNIFICATIVE

● Planul producției fizice, prin aplicarea unui complex program de măsuri tehnico-organizatorice, înregistrează o depășire de 5 000 tone lignit net. Deci, în numai 3 luni, s-a obținut aproape jumătate din angajamentul asumat pentru acest an, fiind asigurate premisele pentru depășirea acestuia.

● Concomitent cu depășirea sarcinilor planului de producție la cărbune energetic, minerii din Filipeștii de Pădure obțin rezultate bune și în ceea ce privește eficiența activității economice. Ei au obținut, în perioada derulată din acest an, un spor de producție netă în valoare de 400 000 lei, au redus cu 10 lei costul de producție pe tonă de cărbune și au depășit planul de beneficii cu 779 mii lei.

● Realizările deosebite obținute în acest trimestru sînt, desigur, rodul muncii de fiecare zi a minerilor, dar, în esență măsură, al preocupărilor lor din anul trecut pentru executarea suplimentară a unor lucrări de pregătire a noi fronturi de lucru pe 1 217 mii a lucrărilor de cercetare geologică (săpăre plus zidire) cu-o depășire de 400 mii, lucrările de investiții — de deschidere — fiind și ele depășite cu 155,5 mii, iar volumul de descoperit în microcarieră a fost realizat în proporție de 148,8 la sută!

CALITATE — PRODUCTIVITATE deviza de acțiune a unui colectiv fruntaș, hotărît să dea țării tot mai mult cărbune!

Realizările din anul trecut, debutul favorabil din acest an — ne spune inginerul Vasile Tudor, directorul Minei Filipeștii de Pădure — sînt rodul măsurilor adoptate pentru folosirea la un nivel superior a capacităților de producție, a întregii baze tehnico-materiale, extinderea mecanizării, îmbunătățirea organizării producției și a muncii, întărirea ordi-

ni și disciplinei. Putem să ne mîndrim cu succesul nostru din ultimii ani, cu cele din primele luni de producție din 1984. Ele sînt ilustrate minucioasă, responsabil, de zi cu zi, a fiecărui miner, a experienței acumulate de noi în această activitate susținută de a da cantități sporite de cărbune, ait de necesar energiei românești.

Intr-oceziară, așa cum am avut ocazia să ne convingem și noi, aici, la Filipeștii de Pădure, s-a acumulat o bogată și interesantă experiență, ce merită a fi prezentată pe larg, preluată și generalizată și în cadrul altor colective de mînieri. Este, de fapt, ceea ce ne propunem și noi în continuare. La această mină, după cum ne declară Mihail Comănoiu,

inclusiv de sancționare a celor inovativi, în cazul încălcării normelor stabilite.

— Desigur, principala problemă pentru fiecare brigadă — ne spune brigadierul Ion Mîlu — o reprezintă creșterea mal centuată a producției de cărbune, în special pe seama creșterii productivității muncii. Cu rezultate remarcabile în această direcție s-a dovedit a fi generalizarea inițiativei cu genericul „Brigada înaltă productivității”. Din cele 31 de brigăzi ale minei, deja 23 s-au inserat în cadrul întrecerii pentru eucerirea titlului de „Brigadă înaltă productivității”. Rezultatele sînt ușor de calculat, raportîndu-ne la succesele obținute deja în primele trei luni din acest an.

În continuarea dialogului nostru am mai reținut că aici, la Filipeștii de Pădure, mai există o inițiativă cu rezultate foarte bune încă două inițiative — „Prietenul nouului om al muncii” și „Pentru fiecare vagonet de cărbune extrasă se reduce cu 0,1 kWh consumul de energie electrică”. Am notat aceste inițiative intrucît ele se circumscriu valoroasei experiențe acumulate de către acest colectiv muncitoresc și că, în această seamnă aici să fi prieten al nouului om al muncii? Ne oferă răspunsul Laurențiu Ivan, secretarul comitetului U.T.C. pe mină: „Tinerii mineri, nou încadrați în muncă, sînt reparați pentru o perioadă de 3 luni pe lângă minerii cu experiență, oameni bine pregătiti profesional și cu înalte calități

morale. Din inițiativa comitetului de partid s-a găsit și o modalitate de a stimula pe cei care se preocupă de formarea cit mai bună a tinerilor mineri, în sensul că după încheierea celor trei luni, după susținerea probelor, alți „dascăli” cit și „elevii” primesc la semănatele materiale din cadrul fondului de premiere...”

Deosebit de eficientă este și ultima inițiativă amintită. În cadrul ei, pe baza unui complex de măsuri tehnico-organizatorice, numai în primul trimestru al anului 1984 s-au economisit 121 MWh.

Sînt constituite cele 3 inițiative suportul de susținere a unei experiențe care să poată fi propusă spre generalizare? Răspunsul nu poate fi decât afirmativ, în condițiile în care aceste inițiative trăiesc și pot fi „cîntărite”. Și ele, intr-adevăr, și-au demonstrat pe deplin eficiența în ultimii doi ani, cînd minerii de la Filipeștii de Pădure au ocupat constant, lună de lună, primul loc în întrecerea socialistă. Adică așa cum ne mărturisesc brigadierul Dumitru Suciu, „decît 10 inițiative fără valoare, mai bine una, dar bună!”.

Muncii” clasa I. Fiecare în parte poate fi considerat un autentic erou. De fapt, așa cum avem să ne convingem, chiar secretarul de partid, tovarășul Mihail Comănoiu, l-a fost foarte greu să se oprească la câteva nume, ale celor mai buni dintre cei mai buni mineri. A amintit un nume și a omite un altul este un act de nedreptate... Tocmai de aceea.

ION D. CUCU EMIL STANCIU

ANUL 40 AL LIBERTĂȚII NOASTRE

Astăzi, 14 noiembrie 1984, ora 10, în urma unei mari adunări a cetățenilor în fața Primăriei Municipiului Brașov, ascultând cuvintele reprezentanților F.N.D. (...) adunarea în unanimitate a cerut ca la conducerea primăriei să treacă muncitorul (...) vicepreședintele Sindicatului Metalurgist Brașov.

Act emis în urmă cu 40 de ani, act ce a început să îngălbenescă ușor pe la colțuri, act ce consemnează începutul unei ere noi în istoria acestor locuri alinate cum prea mult în bătoia vinturilor istorice.

Municipiul Brașov, capitală a județului cu același nume, este unul dintre cele mai mari și mai importante orașe ale țării, alături de numărul de locuitori, cit și ca pondere în economia națională. Ne-am propus în rândurile de față să vă prezentăm orașul așa cum l-am găsit noi în această primăvară concilioasă, plimbându-ne prin el, pe străzile sale, prin clădirile sale, prin întreprinderile sale.

Brașov este unul dintre puținele orașe din țară care are trei centre (da, da, trei centre): cel politico-administrativ, cel cultural și cel industrial. Am mers în fiecare dintre acestea și am încercat să-l privim cu ochiul călătorului în trecere pe aici, neputând scăpa însă de subiectivismul cu care brașovenii își privește orașul iubit — pentru că toți brașovenii își iubesc urbea.

Bineînțeles, orașul de astăzi nu mai seamănă

aproape deloc cu cel de acum 40 de ani. Noua epocă în care a pășit țara în urma acțiunii istorice de la 23 August '44 a impus și aici transformări esențiale, făcute adesea din mers, pentru că revoluția nu stătea să aștepte.

La Brașov s-a născut excavatorul românesc, cel ce poartă în brațe, semet gravat cu litere de-o șchioapă pe brațul sau puternic, „Fabricat la I.U.G. Progresul — Brașov, România”, excavatorul fabricat la marea uzină de astăzi, fostul atelier de reparat material rulant, sau navele de 7500 tdtw și supertraulerele construite la fostul șantier 1 Mai.

Schimbări esențiale s-au petrecut și în structura socioprofesională. Au apărut meserii noi: excavatorist, electronist... Cele vechi s-au modernizat și ele.

Imbucătoarele pentru noi și în același timp de mare folos pentru generațiile care vor veni este inițiativa edililor de a păstra și a conserva vechiul centru al orașului, cu clădirile sale vechi, cu ceasul emblematic al municipiului. Dacă acestea ar fi fost demolate, ceva din farmecul Brașovului ar fi fost îngropat sub dărâmturi, istoria urbei noastre ar fi fost măcar în parte pierdută, ceea ce este o păcat.

Lată deci cum ni s-a arătat Brașovul lepădat de straiul de iarnă, într-o zi de primăvară dorită și aici vreme îndelungată, marele oraș de pe Dunăre, cu cele trei centre ale sale.

TINEREȚEA...

I-am regăsit pe brașovenii așa cum îi cunoașteam din tinerețe: primitori, gospodari, entuziaști. Dar mai ales tineri, de o tinerețe a gestului și a prieteniei — reconfortată și de încredere.

O primă impresie, pentru un vechi sau proaspăt călător prin acest oraș, este dată de rapiditatea cu care se construiește. Creșterea blocurilor, se pregătesc cartiere noi, dispar peste noapte căsuțele de ghivece-n jereastră. E o adevărată foamă de spăluț, de frumos și util. Pe „arizantii” acestor noi imagini a Brașovului, constructorii, i-am întâlnit pe șantierele ansamblurilor de locuințe de pe Calea Căărășilor.

Pornind din centrul tradițional, Calea Căărășilor străbate, paralel cu Faleza Dunării, orașul vechi, cu străzile lui clădiri încercate de istorie. De o parte și de alta, străzile de siluete contonșionate și îngroșate de anii ale copacilor, clădirile trimit către strădă printrile discrete ale ferestrelor. Din loc în loc, străduie întortocheate întrețeluri și modeste marea arderă și se îndreaptă spre fațade, unde se pierd și devin cum ar fi cele conduse de Valeriu Lapovăț, Ion Ste-

rian sau Mihai Dur, s-au evidențiat în întrecerea între șantiere aplicând în practică inițiative de tipul: „Să lucrăm o zi pe lună cu contabilul economisist” sau „Din douăzeci de apartamente să zugrăvim unul cu material economisist”.

Începând din 1977, când a fost inaugurat noul Scaun politico-administrativ al județului și municipiului, construcție care — se putea aștepta la Brașov? — simbolizează un cârmag, orașul și-a îmbogățit nomenclatorul edilitar cu încă un centru: Piața Independenței.

Pornind din centrul tradițional, Calea Căărășilor străbate, paralel cu Faleza Dunării, orașul vechi, cu străzile lui clădiri încercate de istorie. De o parte și de alta, străzile de siluete contonșionate și îngroșate de anii ale copacilor, clădirile trimit către strădă printrile discrete ale ferestrelor. Din loc în loc, străduie întortocheate întrețeluri și modeste marea arderă și se îndreaptă spre fațade, unde se pierd și devin cum ar fi cele conduse de Valeriu Lapovăț, Ion Ste-

zintă pentru Calea Căărășilor încetarea unei lumi și intrarea în alta. Și chiar dacă mai amintesc de trecut, clădirile Casei Agronomului (opozita a lui Minciu) și Liceului industrial nr. 5, aceasta nu face decât să sublinieze încă o dată imbinarea temporară a concepției arhitectonice într-un tot care poate fi denumit dintotdeauna „dorința de a construi” a brașovenilor. Alături de acestea, clădirea Telefoanelor ca și celelalte din jur echilibrează verticala Scaunului politico-administrativ, prefigurând parcă înălțimile de beton ale altor edificii care se vor construi pe Calea Căărășilor: un hotel cu 250 de locuri, o hibitocă județeană, o casă a cărții și, bineînțeles, blocuri de locuințe și spații comerciale. Unele dintre aceste blocuri au fost deja construite, peșorămarea Dunării pînă spre Muntele Măcinului fiind, poate, o plăcere de timp liber a noilor locuitori.

Dar, pînă cînd planul de sistematizare a acestei artere importante a municipiului să fie aplicat în totalitate, mașinile continuă să care cimentul, iar constructorii să privesc lumea de pe schelele Punctului terminus, în această zi de primăvară, în primăvara lui 1984. Sunt aici, dar parcă mai grași, mai conștienți de forța care dispun. Sunt aceiași, dar mai maturi. Este aceasta, desigur, și o consecință a rezultatelor obținute în muncă.

I-am regăsit pe brașovenii care au suferit de neputința de a-și cuprinde într-un curîntochie, într-o formă de metaforă, care s-a numărat și să-i individualizeze.

I-am părăsit cu greu și mi-am propus să-l revăd, pentru că aici, la Brașov, există o școală a harniciei, iar soarele luminează mai puternic miștile oamenilor.

PAUL IOAN

...UNUI ORAȘ VECHI

Am citit undeva că, pînă pe care să nu-l lașă urea amintire de una din aceste clădiri. Într-una din ele, anume în aceea a Societății muzicale „Lăzar”, s-a așezat pentru prima oară pe scenă roca Hariciei Darcele. Destur, aceste edificii nu au fost lăstate în parăgind. Inițiativa noilor generații se vede și aici. Nu a intervenit însă brutal, schimbînd, modificînd, ci, asemenea miștii care sterge cu o mîngiere praful de pe un document vechi, redîndu-i strălucirea de dinlăuntru. Totuși, cea mai frumoasă dintre aceste clădiri rămîne cea a Teatrului municipal, teatru care așază strălucirea marilor actori brașoveni Maria Filotti. Restaurat după planurile inițiale păstrate cu grijă și dragoste la Filia Brașov a Arhivelor Statului, restaurarea în care artiștii plastici de renume au investit dăruire, talent și, de ce nu, dragoste (iarăși dragoste), edificul a răstănit unul din cele mai frumoase monumente ale orașului, depozitar de istorie și de frumos, găzduind între zidurile sale picturi de Tatlarăscu. Lîngă el, Muzeul de istorie al vechiului, de curînd restaurat și el, cuprinzînd mărituri ale vechimii, ale obiceiurilor și indeletnicirilor oamenilor de pe aceste meleaguri.

Chiar în „Piața Lenin”, plăt între tufe de magnolia și salcîmi, se află un monument, cunoscut peste hotare pentru arhitectura sa unică în Europa, un monument simbol al istoricilor, puterii, dragostei pentru pămîntul lor, al locuitorilor marelui sting al Dunării de Jos.

Undeva, nu departe de „centru”, ocușcă pe o străduță liniștită, în apropiere de Grădina publică, locul preferat de promenadă al brașovenilor de acum și de altădată, se află conservată și ea cu grijă, fos-

ta casă Thüringer, în care a slujit, băietan fiind, Gherasim Istrati, vagabondul genial, fiul spălătorului Jolfa Istrati, care are să ducă Jauna orașului său de atunci, prăfuit, cosmopolit, cu dramele și sărbătorile sale, în toată lumea. Am avut bucuria să constat că la Brașov, Panait Istrati este mereu prezent, în cuștile oamenilor, în vitrinele librăriilor, în Grădina mare (bustul executat de Oscar Han). Am avut bucuria să văd actul de naștere al lui Gherasim păstrat cu grijă și venerație, și, de ce nu, cu dragoste (iarăși dragoste) de prof. dr. Nicolae Stoiciu, sau să merg pe fosta stradă Romană, astăzi strada Pienei, să văd casa în care s-a născut. Dealtfel, nu peste mult timp, „colțul de stea” al marelui scriitor își va îmbrăca străzi de sărbătoare pentru a-și cinsti marelui fiu. Tot în apropierea centrului, pe calea Căărășilor, în fața Băncii Naționale, se află unul dintre cele mai frumoase monumente ale orașului, depozitar de istorie și de frumos, găzduind între zidurile sale picturi de Tatlarăscu. Lîngă el, Muzeul de istorie al vechiului, de curînd restaurat și el, cuprinzînd mărituri ale vechimii, ale obiceiurilor și indeletnicirilor oamenilor de pe aceste meleaguri.

Chiar în „Piața Lenin”, plăt între tufe de magnolia și salcîmi, se află un monument, cunoscut peste hotare pentru arhitectura sa unică în Europa, un monument simbol al istoricilor, puterii, dragostei pentru pămîntul lor, al locuitorilor marelui sting al Dunării de Jos.

Undeva, nu departe de „centru”, ocușcă pe o străduță liniștită, în apropiere de Grădina publică, locul preferat de promenadă al brașovenilor de acum și de altădată, se află conservată și ea cu grijă, fos-

prețuit — dovadă și construcția orașului vechi, cu străzile în formă de arc de cerc, care pleacă de pe malul apei și se întorc la malul apei (de aici și vorba cu orbul și cu Brașov). În zilele cînd am fost pe apă, fluvial aveam puțină afecțiune în albie și curgea leneș, scîntîind în soarele primăvarașului, se vedea vechiul cheu turcesc, construit din birne și bolovani. De aici, de undeva, a plecat calcul „orapului buzat în robie pe strîmbunica noastră, a brașovenilor, frumoasa Chirahna, pe aici, pe undeva se va fi auzit plînsul lui Ștăvru și strigătele neputințelor ambulanțelor: salpe, salpe! Tot pe aici s-au auzit și glasușurile hotărîte ale docherilor, acești bărbați puternici și mîndri, cerîndu-și drepturile, și tot pe aici or fi răsunat pînă și prei al uriașului Codin. Și parcă în aer plutesc arome orientale, miroase a halaită, a plăcintă, a ceai, a cafea tare cu caimac, a limonadă răcoroasă și a brăduț adunat de negustorii ture sau albanezi, cu sacaca cu roti plîngătoare, brăduț pe care săracii portului o mînceau cu mămăligă la prînz.

Hotărît lucrul, călătorie, pentru a-l cunoaște pe brașovenii și orașul lor, înainte de a minca pește preparat în fel și chip, înainte de a bea vinurile de Insușăși, străbate cu pașul această țară — o urbe așteaptă să cînte ceasul, pleacă-ți capul în fața lui Traian și trage adînc în piept aroma de salcîm. Nu-ți va parea rău.

SORIN OVIDIU BALAN

● Brașov a trăit multe momente cruciale în istoria sa, participînd prin efortul cetățenilor săi la istoria poporului român. Mărituri documentare dovedesc că în primele zile de după 23 August 1944, numeroase coloane germane se retrăgeau din Moldova căutîndu-și scăparea dincolo de Dunăre. În acele zile, Brașov a trăit amenințarea de a fi distrus de hitleristii care aduseseră la Barboși un tren blindat înecat cu exploziv. Muncitorii ceterisili au blocat calea ferată și au deviat trenul înainte de o linie accidentată spre Brașov, unde a sărit în aer.

● Măsterea edilărară, pitorească, e adevărat, dar plină de contraste, a însemnat un efort în plus pentru brașoveni. Trama strădăii era haotică, cele mai importante edificii nu erau, bineînțeles, locuințele. Abia după 23 August 1944 peșajul orașului începe să se schimbe. Primul bloc de locuințe se construiește în 1950. Din 1960 datează prima schiță de sistematizare, realizată în anul 1963. În 1973, la 12 noiembrie 1975 schița de sistematizare a fost prezentată tovarășului Nicolae Ceaușescu. Se concretizează amplasamentele noilor obiective industriale, ale ansamblurilor de locuințe, ale dotărilor social-culturale. Pentru păstrarea personalității orașului se aprobă restaurarea și renovarea zonei centrale.

● Din punct de vedere economic, orașul a înregistrat un salt cantitativ și calitativ pe de neînțeles alături. Eforturile au fost concentrate spre activități care asigură valorificarea superioară a resurselor existente și contribuie la promovarea progresului tehnic: energetică, construcția de mașini și prelucrarea metalelor, metalurgia fieroasă, chimia, confecțiile.

Fotografiile paginii: GHEORGHE CUCU

Din lumea Brașovului păstrăm ca amintiri trăitute în imagini furate la ceas turzii din noaptea din cărți sau din fațetele mele legate de universul port (o promisiune mereu amînată — călătoria pe mare sau Dunăre), farmecul amestecului de limbi, obiceiuri, frumuseți orientale și viața brambură ascunzînd, presupunînd melancolii adînci (și fără pricină). Știam de exemplu că Brașovul concurea celebrul street din New-York cu stелеle lui jurnaliste aparînd și dispărînd de pe firmamentul gloriei într-o singură zi, într-o singură „bombă” de primă pagină, de editie specială. Un astfel de „pont” însă un ziar, îl făcea temut, dar același subiect, adesea, îi semna și dispariția. Se învîrteau afaceri mari în Brașov, se învîrteau comerșanți gata să sufle sau să preia mărfurile aduse în port și o mică parte a Brașovului trăia din aflarea acestor vapoare cu încărcături ce puteau îmbogăși sau ruina într-o clipă. Prin această forțată, prin această pînă, specific totuși economiei brașovene era sacul, mult rîvnit și sac aruncat către unul sau altul, refuzat unul sau altuia, sacul de hamal așteptat în fiecare dimineață cu acesări înfrigurate și încordare. Lume de port, lume de hamali, lume de muncitori trînduși din greu, uneori cîte 16 ore pe zi, spre a se retrage apoi în Brașov sau Comorofca, adică în zona — mereu inconfundabilă — a rîului la fel de persistent, la fel de insolent al vieții brașovene ca și Dunărea: sărăcia. Hamal în port, lucrător la șantierul naval România sau al Societății franco-române (mai tîrziu societatea anonimă Regia Metalurgică Brașov) era cam același lucru. Fără îndoială, funcționa pe deplin legea extremităților în Brașov înainte de 1944: acolo unde melancolia trîndăvă se însoțea cu disperarea în fața traiului zilnic, acolo unde lupta pentru averi se realiza în seama luptei pentru un post de hamal.

1. VAPOARE, SEMNE ȘI INSEMNE

A ajunge în Brașov și a nu trece prin șantierul naval ca și cum, brașovenii (și nu te-ai fi plimbat niciodată în amurg prin parcul orașului din col statul lui Panait Istrati, ceșutul floral sau măcar amintirii lui. Debutînd ca

societate anonimă. Șantierul naval România avea la 1939 în dotarea sa cîteva baraci de lemn, 4 strînguri, 2 stante combinate cu forfecel, iar în corpul tehnic — un inginer specialist naval, cîteva mașini și 400 de muncitori stabili și calificați (maximum la care s-a ajuns în 1941). Activitatea se însufleșește sub impulsul războiului între anii 1940-1944 realizîndu-se 3 buciți vase de transport maritim din lemn cu o capacitate de 400 t și cîteva salupe, nu fost înecute 4 vase maritime de marfă, 20 de vase de lemn tot de 400 t și un remorcher pe care actul de la 23 August 1944 l-a prins în execuție. Fuzionarea celor 2 șantiere existente în Brașov (1 Mai și Vitorul), dotarea tehnică superioară, gruparea mașinilor în flux tehnologic consemnează practic o nouă etapă în istoria șantierului. Istoria scrisă în navele cu capacități de transport

linii ca un păienjenis complicat, citit numat de oameni de specialitate (atelier aflat într-o clădire nouă, luminoasă, adică în acele condiții în sfîrșit am urcat și am cotrobăit de la subsol pînă sus la pupila de comandă (întrînd și-n cabinole marinarilor) pe nava „Vilcea” aflată la ora ultimei pregătiri înainte de a fi lansată.

Vaporul este desigur un semn al Brașovului, iar însemnul de noblete al navalistilor brașoveni a devenit inteligentă.

2. MODELIND FIERUL

Așezată la ceaialță extremă a Brașovului întreprinderea de utilaj greu „Progresul” are un punct comun cu șantierul (are chiar mai multe,

EMBLEME INDUSTRIALE

din ce în ce mai mari în 1974 consemnează prima navă de 4500 tdtw, apoi o alta de 7500 tdtw, tancuri petroliere de 6000 tdtw și din 1977 primele supertraulere au fost înecute la Brașov. Numărul personalității muncitor — aproape 4900, din care uteciști — peste 2300.

Mergînd pe acest flux tehnologic am putut constata ajutat fiind de cei doi insolitiori, absolvenții în aceeași promoție a facultății de profil de la Galați, Mihaela Agbintei și Gheorghe Răutu, continuul efort de a înlocui lumea fizică, brută, obositoare și lipsită de perspective tehnică de înaltă tinută, cu automatizarea (cum am văzut la debitoria automată), cu soluții tehnice ingenioase și rod în inteligenței specialiștilor din șantier (se preconizează realizarea unei linii de sudat automat în locul sudării semi-automate, fapt ce trebuie reținut pentru că sudura este o operație cheie pe șantier), am văzut la trasa) cum nava se intrucează din acele

der pentru un specialist acest prim punct se arată cel mai repede): lucrează cu fierul, modelîndu-l, obligîndu-l să prindă viață și să fie ușor de imblînzit în mîinile omului. Dacă o șelărie metalică a unei nave impresionantă pînă la timire mure, același lucru se întîmplă și cînd vezi din aproape în aproape cum se realizează un excavator. Și acum celelalte puncte comune cu șantierul: munca deosebit de grea de la înfîntarea sub o formulă (toti anonimă în 1924 pînă în 1944 la repararea materialului rulant, zărele vremii ocupîndu-se adesea de accidentele de muncă de la această întreprindere. După 23 August, toate secțiile care au funcționat înainte de această dată și-au continuat activitatea pentru repararea de locomotive, construcții metalice, pentru turnători de fontă, ajutorînd în același timp frontal, lucrîndu-se sub imperativul momentului „pentru front, pentru victorie”. Sint vremuri de care Rosca Tănasă

CONSTANTIN STAN

